

การใช้ประโยชน์ที่ดิน : บริเวณที่มีกิจกรรมทุกชนิดที่มีการกระทำในลักษณะเป็นประจำ ไม่ว่าจะกิจกรรมนั้นจะประกอบอยู่บนพื้นที่ดิน เหนือพื้นดิน หรือใต้พื้นดินและไม่ว่าจะอยู่

ภายในอาคารหรือนอกอาคารที่ตั้งอยู่บนพื้นที่ดินแปลงนั้น (ที่มา : กรมการผังเมือง)

ทางระบายน้ำสาธารณะ : หมายถึง ช่องน้ำไหลตามทางสาธารณะและถนนสาธารณะซึ่งกำหนดไว้ให้ระบายออกจากอาคารได้ (ที่มา : ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร)

ผู้มีส่วนได้เสีย : หมายถึงบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดินนั้นหรือประกอบเป็นอันเดียวกับที่ดินนั้น หรือผู้มีสิทธิทั้งหลายอันเกี่ยวกับ

การรวมสิทธิในที่ดิน เช่น ผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินต้องอยู่ภายในเขตของผังเมืองรวมและหมายความรวมถึงผู้ได้รับมอบหมายจากผู้มีส่วนได้เสีย (ที่มา : ระเบียบคณะกรรมการผังเมืองว่าด้วยการพิจารณาคำร้องของผู้มีส่วนได้เสีย ฯลฯ พ.ศ.2540)

คลังสินค้า : หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่สำหรับเก็บคลังสินค้าหรือสิ่งของ เพื่อประโยชน์ทางการค้าหรืออุตสาหกรรม (ที่มา : กฎกระทรวงฉบับที่ 55 (2543) ออกตามความใน พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522)

พื้นที่อาคารรวม : หมายถึง พื้นที่ใช้สอยของอาคารเดียวกันหรือของอาคารหลายหลังรวมกัน ซึ่งผู้ประกอบการยื่นขออนุญาต

(ที่มา : คู่มือกฎหมายอาคารที่เกี่ยวข้องกับงานผังเมืองของสำนักพัฒนามาตรฐานผังเมือง)

ที่โล่ง : หมายถึง บริเวณที่ดินอันได้ระบุไว้ในผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะให้เป็นที่ว่างเป็นส่วนใหญ่ และเพื่อใช้ตัววัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ (ที่มา : พ.ร.บ. การผังเมือง พ.ศ.2518)
